

Súd: Okresný súd Galanta
Spisová značka: 23C/70/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2112201135
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 06. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Daniel Ilavský
ECLI: ECLI:SK:OSGA:2013:2112201135.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Galanta pred sudcom JUDr. Danielom Ilavským v právnej veci navrhovateľky: A. Š., K.. XX.X.XXXX, O. J., Z. D. XX/X, G.. H.. B. B., K.. XX.X.XXXX, O. Č. Y., O.-Y., B. T. XX/XXXX, proti odporcovi: 1./ Okresný súd Trnava, so sídlom Trnava, Hlavná ulica 49, IČO: 165 719, 2./ Slovenská republika, konajúca prostredníctvom Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky, so sídlom Bratislava, Župné námestie 13, o zaplatenie 17.000,- Eur s príslušenstvom, o uloženie povinnosti odporcovi v 1./ rade sa ospravedlniť navrhovateľovi, takto

rozhodol:

I. Súd návrh navrhovateľky voči odporcovi v I. rade **z a m i e t a** .

II. Súd návrh navrhovateľky voči odporcovi v II. rade **z a m i e t a** .

III. Súd odporcovi v I. rade náhradu trov konania nepriznáva.

IV. Navrhovateľka je **p o v i n n á** zaplatiť odporcovi v II. rade náhradu trov konania v sume 30,53 Eur do 3 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľka svojím návrhom doručeným súdu dňa 20.01.2012 v znení jeho upresnenia zo dňa 14.07.2012 a čiastočného späťvzatia zo dňa 12.03.2013 žiadala súd, aby odporcovi v I. rade uložil povinnosť vrátiť navrhovateľke sumu 17.000,-Eur do troch dní od právoplatnosti rozhodnutia. Zároveň, aby odporcovi v II. rade uložil povinnosť zaplatiť navrhovateľke vzniknuté príslušenstvo, a to úroky z omeškania vo výške 9% ročne, počítané zo sumy 17.000,-Eur od 22.06.2010 do vrátenia sumy 17.000,-Eur odporcom v I. rade. Svoj návrh skutkovo odôvodnila tým, že dňa 22. júna 2010 ako matka obžalovaného H. Š., K.. XX.XX.XXXX v trestnom konaní vedenom na Okresnom súde Trnava pod sp. zn. 3T/51/2009 zložila podľa ust. § 81 ods. 1 Trestného poriadku peňažnú kauciu vo výške 17.000,-Eur v prospech Okresného súdu Trnava. Následne po zložení tejto kaucie bol syn H. prepustený uznesením Okresného súdu Trnava na slobodu, pričom kaucia mala nahradiť jestvujúce dôvody väzby. Navrhovateľka ďalej dôvodila, že v tom čase predpokladala, že sa jej syn nachádzal v súdnej väzby zo zákonných dôvodov, a že bol do tejto súdnej väzby po podaní obžaloby Krajskou prokuratúrou Trnava, vzatý v súlade s Trestným poriadkom a Ústavou SR a tiež podľa Dohovoru o ochrane základných ľudských práv a slobôd. V mesiaci november 2010 sa však dozvedela, že synova väzba od 08. júla 2009 bola nezákonná, pretože nebola do skončenia väzby vyšetrovacej, ktorá skončila dňa 08. júla 2009 potvrdená odvolacím súdom v Trnave. Podľa jej názoru podľa ust. § 238 ods. 3 a § 192 ods. 4 Trestného poriadku platného do Novelu Trestného poriadku 01.02.2009 musí byť súdna väzba potvrdená odvolacím súdom do skončenia lehoty väzby prípravnej. Krajský súd Trnava ako odvolací súd jej synovi potvrdil

súdnú väzbu až po termíne skončenia väzby vyšetrovacej, a to dňa 16. júla 2009. V tejto súvislosti ďalej dôvodila, že ak bol syn vo väzbe v rozpore s Trestným poriadkom a Ústavou SR, bol z nej prepustený dňa 22. júna 2010, po zložení kaucie, ktorá bola zložená na prepustenie z väzby nezákonnej, a preto považuje vrátenie tejto kaucie Okresného súdu Trnava, na ktorého účte sa peňažné prostriedky nachádzajú, bez právneho dôvodu. O vrátenie peňažných prostriedkov opakovane žiadala príslušný senát Okresného súdu Trnava, a to naposledy dňa 30. augusta 2011, avšak vec prejednávajúci sudca na jej žiadosť nereagoval.

Na preukázanie svojich tvrdení predložila súdu Podnet na preskúmanie oprávnenosti peňažnej kaucie ako záruky nahradzujúcej dôvody väzby zo dňa 08.12.2010 adresovaný Okresnému súdu Trnava, Návrh na zrušenie kaucie ako náhrady dôvodov väzby zo dňa 30.08.2011 adresovaný Okresnému súdu Trnava, Zápisnicu o neverejnom zasadnutí Okresného súdu Trnava zo dňa 30.06.2009 vo veci sp.zn. 3T/51/2009, Uznesenie Okresného súdu Trnava č.k. 3T/51/2009 - 293 zo dňa 01.07.2009, Odvolanie a sťažnosť voči porušeniu zákona Uznesením okresného súdu vo veci konania sp.zn. 3T/51/2009 adresované jej synom Krajskému súdu Trnava, Predkladáciu správu Okresného súdu Trnava vo veci sp.zn. 3T/51/09 zo dňa 07.07.2009 adresovanú Krajskému súdu Trnava, Uznesenie Krajského súdu Trnava č.k. 4Tos/61/2009 - 303 zo dňa 16.07.2009, Príkaz na prepustenie z výkonu väzby Krajského súdu Bratislava vo veci sp.zn. 3Tos/64/2010 zo dňa 31.08.2010, Zápisnicu o pojednávaní Okresného súdu Trnava zo dňa 22.06.2010 vo veci sp. zn. 3T/51/09, Opatrenie Okresného súdu Trnava č.k. 3T/51/2009 - 367 zo dňa 22.06.2010, Záznam o zložení sumy 17.000,-Eur zo dňa 23.06.2010, Uznesenie Okresného súdu Trnava č.k. 3T/51/2009 - 371 zo dňa 22.06.2010, Uznesenie Okresného súdu Trnava č.k. Tp/2/09 - 96 zo dňa 10.01.2009, Zápisnicu o neverejnom zasadnutí Okresného súdu Trnava č.k. 3T/51/2009-287 a Uznesenie Krajského súdu v Bratislave vo veci pod sp. zn. 3Tos/64/2010 zo dňa 31.08.2010. Procesný súd pripojil spis Okresného súdu Trnava sp. zn. 3T/51/2009.

Pokiaľ ide o odporcu v II. rade, navrhovateľka svojím podaním doručeným súdu dňa 17.07.2012 upresnila svoj návrh na začatie konania v tom zmysle, že odporca v II. rade Slovenská republika je povinná navrhovateľke zaplatiť 9% ročný úrok z omeškania, počítaný zo sumy 17.000,-Eur od 22.06.2010 do vrátenia peňazí, a to titulom náhrady škody vzniknutej navrhovateľke podľa § 9 ods. 1 Zákona č. 514/2003 Z.z. v nadväznosti na ust. § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka a na ust. § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. Svoje nároky voči odporcovi v I. rade navrhovateľka právne odôvodnila poukazom na ust. § 126 Občianskeho zákonníka a sumu 17.000,-Eur žiadala navrhovateľka vydať z dôvodu, že odporca v I. rade jej predmetnú čiastku zadržiava neprávom.

K podanému návrhu sa vyjadril odporca v I. rade podaním doručeným súdu dňa 19.06.2012, ktorým podaním žiadal súd, aby návrh navrhovateľky v celom rozsahu zamietol. Vo svojom vyjadrení odporca v I. rade uviedol, že dňa 23.06.2009 bola podaná na Okresný súd Trnava obžaloba na obvineného H. Š. pre obzvlášť závažný zločin, nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov a prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi, ktorá vec je vedená pod sp. zn. 3T/51/2009. Dňa 22.06.2010 vec prejednávajúci sudca vydal opatrenie pod č.k. 3T/51/2009 - 367, ktorým podľa ust. § 81 ods. 2 písm. a/ Trestného poriadku určil výšku peňažnej záruky za náhradu väzby obžalovaného H. Š., t.č. vo výkone väzby v ÚVV Leopoldov na 17.000,-Eur. Táto suma mala byť zložená na účet Okresného súdu Trnava najneskôr do 12.00 hod. dňa 23.06.2010. Opatrenie bolo odôvodnené tým, že obžalovaný požiadal dňa 09.06.2010 súd o prepustenie z väzby na slobodu s tým, že jeho matka ponúkla peňažnú záruku za väzbu. Z dokladu Všeobecnej úverovej banky, a.s. z dňa 22.06.2010 vyplýva, že navrhovateľka vložila v hotovosti na účet Okresného súdu Trnava sumu 17.000,-Eur. Na základe uvedených skutočností bol obžalovaný prepustený z väzby na slobodu za súčasného prijatia peňažnej záruky za jeho väzbu, ktorú zložila navrhovateľka, ako matka obžalovaného. V tejto súvislosti poukázal odporca v I. rade na ust. § 81 ods. 3 a 4 Zákona č. 301/2005 Z.z. Trestného poriadku v znení Zákona č. 650/2005 Z.z., v zmysle ktorého o vrátení kaucie prijatej v trestnej konaní obligatórne rozhoduje sudca prejednávajúci trestnú vec, avšak až po splnení zákonom predpísaných podmienok. V súčasnom štádiu trestného konania nie je možné rozhodnúť o vrátení kaucie.

K podanému návrhu sa vyjadril aj odporca v II. rade podaním doručeným súdu dňa 20.11.2012 a žiadal súd, aby návrh navrhovateľky v celom rozsahu ako nedôvodný zamietol. Vo svojom vyjadrení uviedol, že podľa jeho názoru o zrušení peňažnej záruky a jej vrátení osobe, ktorá ju na účet súdu zložila rozhoduje súd v príslušnom trestnom konaní, v ktorom bola záruka zložená, a to postupom podľa ust. § 81 ods. 5 Trestného poriadku. Civilný súd v občiansko-súdnom konaní nemá právomoc preskúmať postup a rozhodovaciu činnosť súdov v trestnom konaní a nie je tak oprávnený ani preskúmať a posudzovať existenciu dôvodov väzby v trestnom konaní, ktorá bola nahradená zložením peňažnej záruky, a teda ani dôvodnosť ďalšieho trvania peňažnej záruky. Právne vzťahy medzi súdom, ktorý určuje výšku peňažnej záruky podľa ust. § 82 ods. 2 Trestného poriadku a osobou, ktorá peňažnú záruku zloží, sú upravené ustanoveniami Trestného poriadku a jedine príslušný súd v trestnom konaní môže rozhodnúť o zrušení záruky a jej vrátení, ak sú na to splnené podmienky podľa Trestného poriadku. Pokiaľ navrhovateľka namieta nedodržanie procesného postupu, a to zmeškanie lehoty pre vydanie uznesenia o zamietnutí sťažnosti obžalovaného proti rozhodnutiu o ponechaní vo väzbe, a teda podľa navrhovateľky nesprávny úradný postup orgánu verejnej moci podľa § 9 ods. 1 Zákona č. 514 /2003 Z.z. a nezákonnosť samotnej väzby obžalovaného H. Š. V. XX.XX.XXXX, poukázal odporca v II. rade na skutočnosť, že ide o činnosť orgánu verejnej moci priamo smerujúcu k vydaniu rozhodnutia, ktorá nemôže byť posudzovaná ako nesprávny úradný postup orgánu, ale len vo vzťahu k zákonnosti samotného rozhodnutia v zmysle ust. § 6 Zákona č. 514/2003 Z.z. a v tomto prípade namieta právomoc civilného súdu preskúmať zákonnosť rozhodnutia o väzbe vydaného v trestnom konaní. V tejto súvislosti ďalej odporca v II. rade dôvodil, že na vznik zodpovednosti za škodu spôsobenú orgánom verejnej moci pri výkone verejnej moci je potrebné kumulatívne splnenie troch podmienok, aby nastala udalosť, ktorá môže, resp. má za následok vznik samotnej škody, ujmy a predovšetkým príčinná súvislosť medzi skutočnosťou, ktorej následkom má byť utrpená škoda a škodou. V konaní o náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím môže byť úspešný len ten navrhovateľ, ktorý preukáže tri skutočnosti zároveň, a to, že bola splnená podmienka vydania a zrušenia nezákonného rozhodnutia, že navrhovateľovi vznikla škoda a že táto škoda by nebola vznikla, keby v príslušnom konaní nedošlo k vydaniu nezákonného rozhodnutia. Ak nie je daná príčinná súvislosť nevzniká zodpovednosť za škodu, pričom nestačí pre pravdepodobnosť príčinnej súvislosti, ale vždy sa vyžaduje dôkaz o jej existencii. Rovnako tak v konaní o náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom je potrebné preukázať, že orgán verejnej moci pri výkone svojej právomoci postupoval v rozpore so zákonom a práve v dôsledku takéhoto konania navrhovateľka utrpela škodu. Podľa jeho názoru neboli splnené podmienky pre vznik nároku na náhradu škody, nakoľko nie je preukázaný namietaný nesprávny úradný postup orgánov verejnej moci, resp. vydanie nezákonného rozhodnutia v konaní, ako ani vznik škody, ktorej náhrady sa navrhovateľka od odporcu v II. rade domáha. Márne uplynutie lehoty na vydanie rozhodnutia o väzbe má za následok okamžité prepustenie obvineného z väzby. V prípade naplnenia tohto dôvodu je súd konajúci vo veci povinný prepustiť obvineného z väzby alebo obžalovaného bez ďalšieho posudzovania jej dôvodnosti a zákonnosti, a to v akomkoľvek štádiu trestného konania. Otázka, či bola, alebo nebola zachovaná lehota pre vydanie rozhodnutia o väzbe, teda otázka zákonnosti alebo nezákonnosti samotnej väzby, však môže byť predmetom skúmania jedine v rámci trestného konania a rozhodnúť o nej môže jedine súd konajúci v príslušnej trestnej veci. O sťažnosti proti rozhodnutiu o ponechaní vo väzbe rozhodol Krajský súd Trnava Uznesením zo dňa 16.07.2009 sp. zn. 4Tos/61/2009, ktorým predmetnú sťažnosť zamietol. Aj v ďalšom priebehu trestného konania sa súdy opakovane zaoberali žiadosťami obžalovaného Š. o prepustenie z väzby, pričom v žiadnom rozhodnutí nebola konštatovaná nezákonnosť vykonanej väzby a žalovaný bol prepustený z väzby až na základe zloženia peňažnej záruky ako náhrady väzby. Civilný súd v konaní o náhradu škody podľa Zákona č. 514/2003 Z.z. nemá právomoc preskúmať rozhodovaciu činnosť súdov v trestnom konaní a posudzovať zákonnosť alebo nezákonnosť rozhodnutí vydaných ako dôsledok tejto činnosti a týmto rozhodnutiami je viazaný. Pokiaľ za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci označila navrhovateľka úroky z omeškania zo sumy zloženej ako peňažná záruka za náhradu väzby obžalovaného odo dňa ich zloženia až do ich vydania, podľa názoru odporcu v II. rade, úroky z omeškania predstavujú sankciu postihujúcu dlžníka v prípade nesplnenia jeho záväzku voči svojmu veriteľovi riadne a včas. Na ich úhradu tak môže byť zaviazaný jedine dlžník, teda subjekt, ktorý je v omeškaní s plnením svojho záväzku voči veriteľovi a vždy sú príslušenstvom splatnej pohľadávky. Nemôžu byť samostatným nárokom uplatniteľným ako náhrada spôsobenej škody predtým ako sa vôbec stanú splatnými. Až neuhradením úrokov z omeškania, ktoré by bol dlžník, v danom prípade Okresný súd Trnava zaviazaný zaplatiť veriteľovi, v tomto prípade navrhovateľke vzniká ujma na majetku veriteľa, ktorému nie je poskytnuté plnenie, na ktoré má nárok. Pokiaľ je vznik takejto ujmy v príčinnej súvislosti s preukázaným nezákonným rozhodnutím, resp. nesprávnym úradným postupom orgánov verejnej moci, je možné sa náhrady takejto ujmy následne domáhať prostredníctvom žaloby o náhradu škody podľa ust.

Zákona č. 514/2003 Z.z.. Podľa poznatkov odporcu v II. rade však neexistuje medzi navrhovateľkou a odporcom v I. rade žiadna právna skutočnosť, ktorá by odporcu v I. rade zaväzovala na úhradu úrokov z omeškania požadovaných navrhovateľkou ako náhrada spôsobenej škody a navrhovateľke tak nemohla ani vzniknúť škoda vo výške takto neuhradených úrokov, za ktorú by mohla a mala niesť zodpovednosť odporkyňa v II. rade.

Na pojednávaní súdu konanom dňa 12.03.2013 zástupca navrhovateľky uviedol, že celá žaloba ohľadne sumy 17.000,-Eur, ktorá bola zložená ako kaucia a nachádza sa v depozite Okresného súdu Trnava sa zakladá na nesprávnom úradnom postupe Krajského súdu Trnava, ktorý dňa 16.07.2009 v konaní 4Tos/61/2009 vydal uznesenie v rozpore s ust. § 238 ods. 3 a § 192 ods. 4 Trestného poriadku platného 01.02.2009. Ten nesprávny úradný postup nastal tým, že predmetný súd nerozhodol v lehote, ktorú mu ukladá trestný poriadok. Krajský súd o sťažnosti voči uzneseniu, ktorú podal dňa 01.07.2009 voči pokračovaniu súdnej väzby po podaní obžaloby krajským prokurátorom 23.06.2009 mal rozhodnúť do uplynutia lehoty z väzby z prípravného konania do 08.07.2009. Tým, že nerozhodol v lehote, ktorú mu ukladá zákon, teda trestný poriadok, nastal právny následok, teda vznik škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom podľa § 9 ods. 1 Zákona č. 514/2003. Nesprávny úradný postup vidí v tom, že Krajský súd Trnava vôbec rozhodol o podanej sťažnosti voči Uzneseniu Okresného súdu Trnava č.k. 4Tos/61/2009 zo dňa 16.07.2009, pričom mal síce rozhodnúť o sťažnosti, avšak mal zrušiť Uznesenie Okresného súdu Trnava zo dňa 01.07.2009. Postup Krajského súdu Trnava považuje za nesprávny úradný postup, lebo v zákonnej lehote nerozhodol. V tomto prípade sa nevyžaduje ďalšie rozhodnutie, stačí konštatovanie nedodržania zákonnej lehoty. Následkom nesprávneho úradného postupu nastala skutočnosť, že 22.06.2010 bol prepustený H. Š. na kauciu, zloženú jeho matkou. Následne jeho matka žiadala o vrátenie kaucie, avšak táto jej doposiaľ vrátená nebola. Nebol tento jej návrh ani prejednaný, pričom dôvody väzby sa nenaplnili nezávisle na tom, či bola kaucia zložená. Zástupca navrhovateľky ďalej uviedol, že podľa jeho názoru vec prejednávajúci sudca mal rozhodnúť o návrhu na vrátenie kaucie, avšak toto neurobil a podľa jeho vyjadrenia to ani nemieni urobiť, až do rozhodnutia vo veci samej. Navrhovateľke bolo týmto postupom uprené právo disponovať svojím majetkom. Pokiaľ ide o dôvody väzby obvineného p. Š., zástupca navrhovateľky uviedol, že dôvodmi väzby bolo to, že by mohol pokračovať v trestnej činnosti, v pestovaní rastlín rodu konope a vzhľadom na hroziaci mu trest mu hrozí aj úteková väzba. Pokiaľ ide o tieto dôvody väzby, podľa názoru zástupcu navrhovateľky, dôvody väzby sa zmenili v tom, že obžalovaný H. Š. pracuje, dostavuje sa na pojednávania, dobrovoľne sa zdržiava v mieste svojho bydliska, nebol nikde v zahraničí a nebol mimo Slovenskej republiky. Tento stav trvá 30 mesiacov. Zástupca navrhovateľky ďalej na tomto pojednávaní uviedol, že pokiaľ ide o námietky ohľadom ostatných porušení zákona uvádzané v jeho návrhu a jeho upresnení, na týchto netrvá a netrvá na tom, aby súd vyslovoval ich nezákonnosť, prípadne ich prejednával v tomto konaní. Podľa jeho názoru aj § 81 ods. 5 Trestného poriadku nestanovuje lehotu alebo povinnosť zloženú peňažnú záruku vrátiť a týmto poškodzuje práva občana na vlastníctvo, pretože podľa jeho názoru každý má právo so svojím vlastníctvom disponovať a toto právo bolo navrhovateľke odopierané.

Zástupkyňa odporcu v I. rade na pojednávaní súdu konanom dňa 12.,03.2013 sa pridžala svojich vyjadrení uvedených v písomnom vyjadrení sa k samotnému návrhu na začatie konania. Toto svoje písomné vyjadrenie doplnila v tom zmysle, že opatrením predsedu senátu konajúceho vo veci Okresného súdu Trnava pod sp. zn. 3T/51/2009 boli stanovené aj obmedzenia pri prijatí záruky, ktoré je povinný obžalovaný H. Š. plniť. Tieto obmedzenia však neplní, nedostavuje sa na pojednávania vytyčené v tejto veci, teda podľa jej názoru nepominuli dôvody, pre ktoré bola peňažná záruka prijatá. Peňažná záruka bola prijatá z dôvodu existujúcich práv a platných rozhodnutí o väzbe, ktoré nikdy neboli zrušené a nemá vedomosť o tom, že by obžalovaný H. Š. využil všetky opravné prostriedky. O väzbe bolo rozhodované podľa právnych predpisov platných v čase vzatia obžalovaného do väzby, teda platných pred novelou účinnou od 01.03.2009. Rozhodovanie o väzbe bolo v súlade s platnými predpismi, ako aj s judikatúrou vzťahujúcou sa k týmto predpisom, ktorá jasne uvádzala, že pre rozhodnutie je dôležitý čas prvostupňového rozhodnutia.

Na pojednávaní súdu konanom dňa 11.06.2013 zástupca navrhovateľky zotrval na svojich doterajších vyjadreniach a tieto doplnil v tom zmysle, že podľa Ústavy Slovenskej republiky každý má právo svoj majetok vlastníť a s ním disponovať. Navrhovateľka dobrovoľne svoj majetok zverila Okresnému súdu

Trnava a keď zložila kauciu za svojho syna podľa jeho názoru, aj bez ohľadu na to, či sú dôvody väzby pokryté rozhodnutím, má právo na základe svojej žiadosti, ktorú podala Okresnému súdu Trnava žiadať o vrátenie kaucie. Aké by to malo právne následky pre obžalovaného, je záležitosťou súdu. Pokiaľ právne predpisy Slovenskej republiky tomu odporujú, podľa jeho názoru nemôžu platiť. Navrhovateľka dvakrát žiadala o vrátenie kaucie a súd to ani neprejednal. Kaucia bola zložená pred tromi rokmi. Podľa jeho názoru aj dôvody väzby už ku dňu rozhodovania súdu netrvajú, keďže spor beží už tri roky a obžalovaný H. Š. ani neušiel, ani nepácha ďalšiu trestnú činnosť. Podľa jeho názoru, vzhľadom na posun judikatúry súdov bude potrebné v prípade obžalovaného H. Š. trestné konanie pred Okresným súdom Trnava zastaviť.

Zástupca odporcu v II. rade zotrval na svojich doterajších písomných vyjadreniach a žiadal návrh ako nedôvodný zamietnuť.

Z Uznesenia Okresného súdu Trnava č.k. Tp/2/09 zo dňa 10.01.2009 súd zistil, že Okresný súd Trnava predmetným rozhodnutím podľa ust. § 72 ods. 1 a 2 Trestného poriadku z dôvodov uvedených v ust. § 71 ods. 1 písm. a/ a c/ Trestného poriadku, obvineného H. Š., K.. XX.XX.XXXX B. I., I. O. J., T.. Z. D. Č.. XX/X, prechodne bytom J., T.. Q. Č.. X, berie do väzby, pričom väzba obvineného sa vykoná v Ústave na výkon väzby Leopoldov a obvinenému sa započíta do obmedzenia jeho osobnej slobody dňa 08.01.2009 o 17.40 hod. Z Opatrenia Okresného súdu Trnava č.k. 3T/51/2009-367 zo dňa 22.06.2010 súd zistil, že Okresný súd Trnava podľa ust. § 81 ods. 2 písm. a/ Trestného poriadku určil výšku peňažnej záruky za náhradu väzby za obžalovaného H. Š. vo výkone väzby ÚVV Leopoldov na sumu 17.000,-Eur. Táto čiastka mala byť vložená na účet Okresného súdu Trnava, najneskôr do 12.00 hod. dňa 23.06.2010.

Z Uznesenia Okresného súdu Trnava č.k. 3T/51/2009 - 293 zo dňa 01.07.2009 súd zistil, že Okresný súd Trnava podľa ust. § 238 ods. 3 Trestného poriadku konštatuje u obvineného H. Š., K.. XX.XX.XXXX, že trvajú i naďalej nezmenené dôvody väzby podľa ust. § 71 ods. 1 písm. a/ a c/ Trestného poriadku, tak ako boli konštatované v Uznesení Okresného súdu Trnava sp. zn. Tp/2/2009 zo dňa 10.01.2009. Obvinený sa preto naďalej ponecháva vo väzbe. Z odôvodnenia predmetného rozhodnutia je ďalej zrejmé, že súd dospel k záveru, že naďalej je tu dôvodná obava, že v súvislosti s výškou hrozaceho trestu sa obvinený bude trestnému stíhaniu vyhýbať a vzhľadom na skutočnosť, že omamnú látku pestoval za účelom zisku, i to , že v páchaní trestnej činnosti bude v prípade prepustenia na slobodu pokračovať.

Z Uznesenia Krajského súdu Trnava č.k 4Tos/61/2009 - 303 zo dňa 16.07.2009 súd zistil, že Krajský súd Trnava o sťažnosti obvineného proti Uzneseniu Okresného súdu Trnava sp. zn. 3T/51/2009 zo dňa 01.07.2009 rozhodol tak, že podľa ust. § 193 ods. 1 písm. c/ Trestného poriadku sťažnosť obvineného zamietol. Z odôvodnenia samotného rozhodnutia je zrejmé, že z obsahu spisového materiálu, ako aj z jednotlivých okolností danej trestnej veci obvineného H. Š. vyplýva, že naďalej pretrvávajú dôvody tak útekovvej, ako aj preventívnej väzby v zmysle ust. § 71 ods. 1 písm. a/ a c/ Trestného poriadku nezmenene, tak, ako boli dôvody uvedené v Uznesení Okresného súdu Trnava sp. zn. Tp/2/2009 zo dňa 10.01.2009 v spojení s Uznesením Krajského súdu v Trnave sp. zn. 5Tpo/2/2009 zo dňa 20.01.2009. Krajský súd Trnava ďalej konštatuje, že aj v súčasnom štádiu trestného stíhania obvinenému stále hrozí uloženie vysokého trestu, a to v rozpätí XX U. XX rokov, pričom z tejto skutočnosti následne tiež plynie obava z jeho možného skrývania sa a v snahe vyhnúť sa prebiehajúcej trestnému stíhaniu. Čo sa týka obavy z možného pokračovania v ďalšom páchaní trestnej činnosti, tak táto rovnako stále pretrváva, nakoľko sa mal obvinený pestovaniu marihuany venovať po dlhšiu dobu, mal ju pestovať vo veľkom množstve a so znalosťou veci, nakoľko v snahe dosiahnuť, čo najlepšie výsledky vytváral ideálne podmienky a používal finančné nákladné technologické zariadenia. Za daného stavu, teda aj krajský súd konštatuje pretrvávajúcu existenciu konkrétnych skutočností opodstatňujúcich ďalšie trvanie dôvodu, či už útekovvej alebo preventívnej väzby v zmysle ust. § 71 ods. 1 písm. a/ a c/ Trestného poriadku.

Z Uznesenia Okresného súdu Trnava č.k. 3T/51/2009 - 371 zo dňa 22.06.2010 súd zistil, že Okresný súd Trnava podľa ust. § 81 ods. 1 Trestného poriadku, obžalovaného H. Š., K.. XX.XX.XXXX, prepustil z

väzby na slobodu za súčasného prijatia peňažnej záruky za jeho väzbu, ktorú zložila vo výške 17.000,- Eur na účet Okresného súdu Trnava matka obžalovaného A. Š., K.. XX.XX.XXXX, O. J., Z. D. Č.. X. Zároveň podľa ust. § 82 ods. 1 Trestného poriadku súd ako primerané obmedzenia a povinnosti uložil obžalovanému H. Š. zákaz vycestovať do zahraničia, zákaz vykonávať činnosť, pri ktorej došlo k spáchaniu trestného činu, povinnosť pravidelne sa dostavovať na súdne pojednávania, zákaz vzdať sa z miesta trvalého bydliska, okrem prípadov vybavovania bežných záležitostí a zamestnania a zároveň uložil obžalovanému, aby neodkladne oznámil Okresnému súdu Trnava každú zmenu jeho trvalého, či prechodného pobytu.

Z podania navrhovateľky označeného ako „Návrh na zrušenie kaucie ako náhrady dôvodov väzby zo dňa 30.08.2011“ adresovaného Okresnému súdu Trnava súd zistil, že navrhovateľka predmetným podaním žiadala odporcu v I. rade, aby kauciu, ktorú zložila dňa 22.06.2010 jej vrátil ako už nepotrebnú, ktorej dôvody zloženia pominuli časom a priebehom procesných udalostí. Naďalej ponúkla podľa ust. § 80 ods. 1 Trestného poriadku záruku za ďalšie správanie jej syna, teda to, že sa bude dostavovať na súdne úkony, bude pracovať a nebude páchať žiadne trestné činy, alebo iné protiprávne konania.

Podľa ust. § 123 Zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka, vlastník je v medziach zákona oprávnený predmet svojho vlastníctva držať, užívať, požívať jeho plody a úžitky a nakladať s ním.

Podľa ust. § 126 Zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka

(1) Vlastník má právo na ochranu proti tomu, kto do jeho vlastníckeho práva neoprávnene zasahuje; najmä sa môže domáhať vydania veci od toho, kto mu ju neprávom zadržuje.

(2) Obdobné právo na ochranu má aj ten, kto je oprávnený mať vec u seba.

Podľa ust. § 517 ods. 1 a 2 Zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka

(1) Dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení.

(2) Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa ust. § 4 ods. 1, písm. a), bod 1. Zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov, vo veci náhrady škody, ktorá bola spôsobená orgánom verejnej moci podľa § 3 ods. 1, koná v mene štátu Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, ak škoda vznikla v občianskom súdnom konaní alebo v trestnom konaní, a ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa ust. § 9 Zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov

(1) Štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie zákonom ustanovenej lehote, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prietahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb.

(2) Právo na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom má ten, komu bola takým postupom spôsobená škoda.

Podľa ust. § 17 ods.1 Zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov, uhrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk, ak osobitný predpis neustanovuje inak.

Podľa ust. §81, ods.1,2 a5 Zákona č. 301/2005 Z.z. Trestného poriadku

(1) Ak je daný dôvod väzby podľa § 71 ods. 1 písm. a) alebo c), môže súd a v prípravnom konaní sudca pre prípravné konanie rozhodnúť o ponechaní obvineného na slobode alebo o jeho prepustení na slobodu aj vtedy, ak obvinený zložil peňažnú záruku a súd alebo sudca pre prípravné konanie ju prijme. Ak je obvinený stíhaný pre obzvlášť závažný zločin, je daný dôvod väzby podľa § 71 ods. 2 písm. a) až c) alebo e), alebo obvinený bol vzatý do väzby podľa odseku 4 alebo podľa § 80 ods. 3, možno peňažnú záruku prijať, len ak to odôvodňujú výnimočné okolnosti prípadu. Obvinenému sa vždy uloží povinnosť oznámiť policajtovi, prokurátorovi alebo súdu zmenu miesta pobytu. So súhlasom obvineného môže peňažnú záruku zložiť aj iná osoba, ale pred jej prijatím musí byť oboznámená s podstatou obvinenia a so skutočnosťami, v ktorých sa nachádza dôvod väzby. Na dôvody, pre ktoré peňažná záruka môže pripadnúť štátu, musí sa obvinený a osoba, ktorá peňažnú záruku zložila, vopred upozorniť.

(2) S prihliadnutím na osobu a majetkové pomery obvineného alebo toho, kto za neho zloženie peňažnej záruky ponúka, povahu činu, jeho následok a iné okolnosti prípadu predseda senátu alebo v prípravnom konaní sudca pre prípravné konanie

a) v rámci postupu podľa § 72 ods. 2 alebo § 302 ods. 2 opatrením určí výšku peňažnej záruky a spôsob jej zloženia a doručí opatrenie tomu, kto má peňažnú záruku zložiť, alebo

b) postupuje podľa § 72 ods. 2 alebo § 302 ods. 2 bez vydania tohto opatrenia.

(5) Peňažnú záruku zruší na návrh prokurátora alebo obvineného, alebo osoby, ktorá ju zložila, alebo aj bez návrhu súd a v prípravnom konaní sudca pre prípravné konanie, ktorý o jej prijatí rozhodol, ak pominuli alebo sa zmenili dôvody, ktoré k jej prijatiu viedli. Ak bol obvinený právoplatne odsúdený na trest odňatia slobody alebo peňažný trest, alebo trest povinnej práce, môže súd rozhodnúť, že peňažná záruka trvá do dňa, keď odsúdený nastúpi výkon trestu odňatia slobody alebo zaplatí peňažný trest, alebo vykoná trest povinnej práce, alebo uhradí náklady trestného konania. Obvinený, ktorý bol právoplatne odsúdený na peňažný trest, môže tiež požiadať, aby sa záruka, ktorú zložil, použila na zaplatenie peňažného trestu alebo uspokojenie priznaného nároku na náhradu škody.

Pokiaľ z obsahu samotného návrhu na začatie konania, ako aj z výpovede jej zástupcu na pojednávaní súdu jednoznačne vyplýva, že si v tomto konaní uplatňuje voči odporcovi v I. rade právo na vydanie sumy 17 000,- Eur podľa ust. § 126 Občianskeho zákonníka, pre poriadok je potrebné uviesť, že v ust. § 126 Občiansky zákonník poskytuje vlastníkom súdnu ochranu vlastníckeho práva k hnutelným veciam i k nehnuteľnostiam proti tomu, kto neoprávnene zasahuje do ich vlastníckeho práva, najmä umožňuje domáhať sa vydania veci od toho, kto ju neprávom zadržuje (vindikačná žaloba). Žaloba na vydanie veci predpokladá, že iná osoba neoprávnene zadržíava vec patriacu vlastníkovi a súčasne mu ju odmieta vydať. Základnou podmienkou úspechu všetkých žalôb vo veciach vlastníckych je preukázanie vlastníckeho práva navrhovateľa. Bez preukázania svojho vlastníckeho práva nie je totiž navrhovateľ aktívne legitimovaný domáhať sa ochrany, ktorá mu ako vlastníkovi prislúcha. Avšak z úspešného preukázania vlastníctva ešte nevyplýva, že nárok navrhovateľa na požadovanú ochranu je už tým samým opodstatnený. Odporca totiž môže mať právo na užívanie veci, právo na zasahovanie do vlastníctva navrhovateľa, ktoré prevažuje nad samým vlastníckym právom navrhovateľa a pôsobí že, navrhovateľ na ochranu vlastníckeho práva nebude mať úspech. Tak tomu bude najmä v prípadoch, keď odporca vykonáva oprávnenie vyplývajúce z vecných bremien, z platných zmlúv alebo z iných

skutočností (R 65/1972). Občiansky zákonník nič neustanovuje o tom, ako posudzovať vlastnícke vzťahy k veciam určeným druhovo, najmä peniazom, pokiaľ by došlo k zmiešaniu peňazí patriacich niekomu ako vlastníkovi a peňazí, ktoré má tá istá osoba u seba z iného dôvodu a ktoré jej ako vlastníkovi nepatria. Preto napríklad pri uplatňovaní nároku na vrátenie sumy sa tento nárok uplatňuje nie vlastníckou žalobou na vydanie veci proti tomu, kto ju neprávom zadržáva, ale žalobou na plnenie v peniazoch s doložením právnej povinnosti žalovaného na toto obligačné plnenie zo zákona, alebo z prevzatého záväzku (Z IV s. 358 ods.6).

Pokiaľ z obsahu návrhu na začatie konania vyplýva, že si navrhovateľka voči odporcovi v II. rade uplatňuje právo na náhradu škody spočívajúcej v nevyplatenom úroku z omeškania vo výške 9% ročne, počítaného zo sumy 17 000,- Eur od 22.6.2010 do vydania sumy 17 000,- Eur navrhovateľke vzniknutej jej nesprávnym úradným postupom, pre poriadok je potrebné uviesť, že pod pojmom škody treba rozumieť ujmu, ktorá nastala v majetkovej sfére poškodeného a ktorá je objektívne vyjadriteľná peniazmi ako všeobecným ekvivalentom. Základnými predpokladmi vzniku zodpovednosti za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom podľa zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov (ust. § 9) sú nesprávny úradný postup orgánu verejnej moci, za ktorý sa považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom stanovenej lehote, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prietahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb, existencia škody, a príčinná súvislosť medzi nesprávnym úradným postupom orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci a škodou. Rozoznávame skutočnú škodu a ušlý zisk. Pod skutočnou škodou treba rozumieť zmenšenie majetku poškodeného a pod ušlým ziskom treba rozumieť to, čo by poškodený mohol získať, nebyť vzniku škody. Skutočnou škodou môže byť aj ujma, spočívajúca v poskytnutí finančných prostriedkov na úkony štátneho orgánu alebo na úhradu trov konania pred ním, ktoré sa v dôsledku jeho nesprávneho postupu ukázali ako zbytočne vynaložené. Ušlý zisk predstavuje zmarený majetkový prospech (prekazené zväčšenie alebo rozmnoženie majetku poškodeného), ktorý bolo možné očakávať s prihliadnutím na všetky okolnosti prípadu, no nenastalo v dôsledku škodnej udalosti (v prejednávanej veci v dôsledku nesprávneho úradného postupu). Príčinná súvislosť znamená, že medzi nesprávnym úradným postupom orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci a škodou musí byť vzťah príčiny a následku, ktorý vzťah musí byť bezpečne preukázaný a nemožno ho len predpokladať. Ak majú byť splnené podmienky zodpovednosti nesprávny úradný postup musí byť následkom aspoň jednej z hlavných príčin. Otázka príčinnej súvislosti je v svojom základe otázkou skutkovou, ktorá môže byť riešená len v konkrétnych súvislostiach, vymedzenie toho, medzi akou ujmom (ako následkom) a akou skutočnosťou (ako príčinou tejto ujmy) má byť príčinná súvislosť zisťovaná, je ale nepochybne posúdením právnym. Pre posúdenie vzniku zodpovednosti za škodu má preto zásadný význam otázka, v čom konkrétne spočíva škoda (majetková ujma), za ktorú je náhrada požadovaná, a práve vo vzťahu medzi konkrétnou ujmom poškodeného (pokiaľ vznikla) a konkrétnym konaním škodcu (ak je protiprávne) sa zisťuje príčinná súvislosť. Vzťah medzi nesprávnym úradným postupom a škodou musí byť bezprostredný a nie sprostredkovaný.

V prejednávanej veci z vykonaného dokazovania, a to najmä z listinných dôkazov predložených navrhovateľkou, obstaraných súdom, ako aj z výpovedí samotných účastníkov konania, resp. ich zástupcov na pojednávaniach súdu mal súd za preukázané, že navrhovateľka dňa 22.6.2010 vložila v hotovosti na účet odporcu v I. rade finančné prostriedky vo výške 17.000,- Eur ako peňažnú záruku za náhradu väzby obžalovaného H. Š., K. X.X.XXXX v tom čase vo výkone väzby ÚVV Leopoldov, inak bytom Z. D. XX/X J., a to na základe Opatrenia Okresného súdu Trnava vydaného podľa ust. § 81 ods.2, písm. a/ Trestného poriadku v konaní vedenom na Okresnom súde Trnava pod sp.zn 3 T 51/2009 pod č.k. 3T 51/2009 - 367 zo dňa 22.6.2010, pričom odporca v I. rade jej predmetnú peňažnú záruku doposiaľ, ani na základe jej písomných žiadostí nevrátil. Tieto skutočnosti neboli medzi účastníkmi konania sporné a okrem iného vyplynuli aj z listinných dôkazov vykonaných procesným súdom. Spornou bola otázka, či odporcovi v I. rade vznikla povinnosť navrhovateľke predmetné finančné prostriedky vydať ako neprávom zadržávané, ako to požadovala navrhovateľka v návrhu na začatie konania, prípadne či vznikla odporcovi v I. rade povinnosť na takéto plnenie voči navrhovateľke zo zákona, prípadne inej právnej skutočnosti. Vzhľadom na vyššie uvedené pokiaľ ide nárok navrhovateľky na vydanie sumy 17.000,- Eur ako neprávom zadržávanej veci podľa ust. § 126 Občianskeho zákonníka, súd dospel k záveru, že vzhľadom na to, že v konkrétnom prípade sa jednalo o peniaze zložené na peňažnom účte odporcu v I. rade, ktorých vydania sa navrhovateľka domáhala - teda o veci určené len

druhovo nebolo možné si vydanie takýchto vecí uplatniť žalobou na vydanie veci proti tomu, kto ju údajne neprávom zadržáva, ale len žalobou na plnenie v peniazoch, a to však s doložením právnej povinnosti odporcu v I. rade na toto obligačné plnenie zo zákona, prípadne z prevzatého záväzku. Z tohto dôvodu potom súd takýto návrh navrhovateľky na vydanie sumy 17.000,- Eur považoval za nedôvodný. Nakoľko však súd nie je viazaný právnym posúdením veci uvedeným účastníkom konania v návrhu na začatie konania, z úradnej povinnosti v konaní z listinných dôkazov predložených účastníkmi konania, prípadne obstaraných samotným súdom skúmal, či odporcovi v I. rade vznikla právna povinnosť na finančné plnenie v rozsahu 17.000,- Eur voči navrhovateľke zo zákona, prípadne z prevzatého záväzku. V tejto súvislosti je potrebné uviesť, že nakoľko navrhovateľka sumu 17.000,- Eur zložila na účet odporcu v I. rade prísne účelovo, a to ako peňažnú záruku za náhradu väzby svojho syna - obžalovaného H. Š., narodeného X.X.XXXX, v tom čase vo výkone väzby ÚVV Leopoldov, inak bytom Z. D. XX/X J., a to na základe Opatrenia Okresného súdu Trnava vydaného podľa ust. § 81 ods.2, písm. a/ Trestného poriadku v konaní vedenom na Okresnom súde Trnava pod sp. zn. 3T/51/2009 pod č. k. 3T 51/2009 - 367 zo dňa 22.6.2010 o zrušení takejto peňažnej záruky môže rozhodnúť podľa ust. § 81 ods.5 Trestného poriadku len súd - (Okresný súd Trnava v konaní vedenom pod sp. zn. 3T/51/2009) a v prípravnom konaní sudca, ktorý o jej prijatí rozhodol, ak pominuli alebo sa zmenili dôvody, ktoré k jej prijatiu viedli (pre poriadok je potrebné uviesť, že podľa názoru procesného súdu nahradenie väzby peňažnou zárukou prichádza do úvahy bez pochyb, ak sú dané dôvody väzby a jej následné zrušenie, ak tieto dôvody väzby pominuli, a to bez ohľadu na to, či pre procesné pochybenia súdu, spočívajúce, napr. zmeškaním lehoty na rozhodnutie o väzbe došlo k prepusteniu, napríklad obžalovaného z väzby - takéto procesné pochybenie totiž môže mať za následok len zánik práva držať napr. obžalovaného vo väzbe avšak nemá za následok zákonnú povinnosť súdu vrátiť prijatú peňažnú záruku). Až po takomto právoplatnom rozhodnutí súdu, by odporcovi v I. rade vznikla právna povinnosť - zo zákona predmetnú sumu navrhovateľke bezodkladne vyplatiť. Nakoľko z vykonaného dokazovania mal procesný súd za preukázané, že Okresný súd Trnava v konaní vedenom pod sp. zn. 3T/51/2009 doposiaľ nerozhodol o zrušení predmetnej peňažnej záruky aj takýto prípadný nárok navrhovateľky na finančné plnenie považoval za nedôvodný. V tejto súvislosti je potrebné uviesť, že pokiaľ ide o samotné rozhodovanie o zrušení peňažnej záruky, procesný súd sa stotožnil s tvrdeniami odporcu v II. rade, že súd v občianskom súdnom konaní v zmysle vyššie uvedených občianskoprávných postupov nie je oprávnený nahradiť rozhodovaciu činnosť súdu v trestnom konaní a rozhodnúť o vrátení peňažnej záruky . Pokiaľ ide o skutkové tvrdenia odporcu v I. rade, že dôvody väzby obžalovaného H. Š. trvajú, že tento sa vyhýba trestnému konaniu a riadne sa nedostavuje na nariadené pojednávania súdu, je možné konštatovať, že takéto tvrdenia procesný súd po oboznámení sa s obsahom spisu Okresného súdu Trnava sp. zn. 3T/51/2009 (za týmto účelom na výslovnú žiadosť navrhovateľky) považoval za pravdivé, nakoľko obžalovaný sa nedostavil na pojednávania súdu 2.2.2012 (bol PN), 31.5.2012, požiadal o zrušenie termínu pojednávania nariadeného na 23.8.2012 a následne na termín 4.12.2012 (z dôvodu PN) a bola mu za takéto jeho správanie sa uložená aj poriadková pokuta. Pre poriadok je ďalej potrebné uviesť, že z dokazovania nevyplývalo, že by odporcovi v I. rade vznikla povinnosť na finančné plnenie v rozsahu 17.000,- Eur voči navrhovateľke z prevzatého záväzku, z ktorého dôvodu aj z tohto pohľadu bolo potrebné na nároky navrhovateľky na takéto plnenie hľadieť ako na nedôvodné.

Pokiaľ ide o nárok navrhovateľky na náhradu škody predstavujúcu úroky z omeškania vo výške 9% ročne počítané zo sumy 17.000,- Eur od 22.6.2010 do zaplatenia sumy 17.000,- Eur navrhovateľke je potrebné uviesť, že navrhovateľka v konaní nepreukázala, že by jej vznikla škoda, a to či už vo forme priamej škody - ujmu , ktorá nastala v jej majetkovej sfére a ktorá je objektívne vyjadriteľná peniazmi, alebo vo forme ušlého zisku - teda toho, čo by mohla získať, nebyť vzniku škody. V tejto súvislosti sa súd stotožnil s právnou argumentáciou odporcu v II. rade, že úroky z omeškania predstavujú sankciu postihujúcu dlžníka v prípade neplnenia jeho záväzku voči veriteľovi riadne a včas. Až neuhradením úrokov z omeškania dlžníkom riadne a včas (Okresným súdom Trnava - ak by mu takáto povinnosť v súlade s hmotným právom vznikla) , by v majetkovej sfére navrhovateľky mohla vzniknúť ujma objektívne vyjadriteľná v peniazoch, o ktorej by bolo možné uvažovať ako o škode, za ktorú by pri splnení všetkých vyššie citovaných základných predpokladov vzniku zodpovednosti za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom podľa zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov (ust. § 9 citovaného zákona), zodpovedal štát . Nakoľko sporové konanie je sprevádzané zásadou prejednávajúcou, ktorú treba chápať tak, že tvrdiť rozhodné skutočnosti a navrhnúť o nich dôkazy je zásadne vecou účastníkov konania, ktorých stíha aj ich procesná zodpovednosť za to, že v konaní budú ich tvrdenia preukázané a navrhovateľka nepredložila súdu

(napriek poučeniu zo strany súdu podľa ust. § 120 ods.4 O.s.p.) žiadne dôkazy o vzniku škody na jej strane a z vykonaného dokazovania ani nebolo možné dospieť k záveru o pravdivosti jej skutkových tvrdení o existujúcej škode (predstavujúcej hodnotu úrokov z omeškania vo výške 9% ročne počítaných zo sumy 17.000,- Eur od 22.6.2010 do zaplatenia sumy 17.000,- Eur) prejavujúcej sa v jej majetkovej sfére dospel súd k záveru, že navrhovateľka neunesla dôkazné bremeno a nepreukázala, že jej v súvislosti s údajným nesprávnym úradným postupom odporcu v I. rade, prípadne Krajského súdu Trnava vznikla škoda, za ktorú by zodpovedal štát, súd jej návrh aj v tejto časti ako nedôvodný zamietol.

O trovách konania rozhodol súd v súlade s ust. § 142 Ods. 1 O.s.p. a odporcovi v II. rade, ktorý mal vo veci plný úspech súd priznal právo na náhradu trov konania potrebných na účelné bránenie jeho práva, a to vo výške hotových výdavkov vynaložených na zabezpečenie účasti splnomocneného zástupcu odporcu v II. rade na nariadených pojednávaniach súdu dňa 11.6.2013 v cene ceny spätočného lístka za verejný hromadný dopravný prostriedok na trase Bratislava - Galanta a späť vo výške 5,40 Eur a dňa 9.8.2012 a 6.12.2012 za spotrebované pohonné hmoty na služobné vozidlo MS SR ev. č. BA 409 SG nasledovne:

- Účasť na pojednávaní 9.8.2012 - vozidlo jazdilo 124 km, z toho 24 km v mestskej prevádzke a 100 km mimo mestskej prevádzky.

Normovaná spotreba u vozidla je v meste .....8,70 l/100 km

Normovaná spotreba u vozidla mimo mesta .....6,43 l/100 km

Podľa normovanej spotreby malo vozidlo spotrebovať .....8,52 l

Skutočná spotreba vozidla ..... (1liter - 1,401 Eur)

Skutočné náklady na PHL sú .....11,93 Eur.

- Účasť na pojednávaní 06.12.2012 - vozidlo najazdilo 124 km, z toho 24 km v mestskej prevádzke a 100 km mimo mestskej prevádzky.

Normovaná spotreba u vozidla je v meste .....8,70 l/100 km

Normovaná spotreba u vozidla mimo mesta .....6,43 l/100 km

Podľa normovanej spotreby malo vozidlo spotrebovať .....9,161 l

Skutočná spotreba vozidla ..... (1liter - 1,441 Eur)

Skutočné náklady na PHL sú .....13,20 Eur.

Hotové výdavky odporcu v II. rade v celkovej výške 30,53 Eur.

Odporcovi v I. rade súd náhradu trov konania nepriznal, hoci aj tento bol v spore úspešný, nakoľko odporca v prvom rade si trovy konania nevyčísľil v lehote troch dní odo dňa vyhlásenia rozhodnutia a zo súdneho spisu nevyplynulo, že by mu v súvislosti s týmto konaním vznikli trovy (ust.§ 151 ods.1 a 2 Osp.).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné podať odvolanie, a to do 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou podpísaného súdu na Krajský súd v Trnave, písomne alebo ústne do zápisnice.

Z písomne podaného odvolania musí byť zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sa ním sleduje, musí byť podpísané a datované. V odvolaní sa má ďalej uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (ako má odvolací súd rozhodnúť).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

a/ v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,

b/ konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

c/ súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

d/ súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

e/ doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),

f/ rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde, a aby každý účastník dostal jeden rovnopis. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné súdne rozhodnutie, môže oprávnený podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov.